

PROBUS

ASSOCIATION OF
RETIRED
PROFESSIONAL AND
BUSINESS MEN

PROBUS CLUB HELMOND

Secretariaat: Frans Kroese, Dierdonkiaan 35, 5709 MG Helmond

Telefoon: 06-53948890

E-mail: kroesef@xs4all.nl

Website: <https://helmond.probus-nederland.nl>

Verslag van de bijeenkomst van 7-3-2024 Nr. 1070

Locatie: de Couwenbergh

Voorzitter: Herman van Dijk

Verslag: Arthur van Roermund, Frans Kroese

Attendance: 89,66 %

Duopresentatie Wim van Geldrop / Frans van Rood

Ton start de discussie door te vragen naar de **sportactiviteiten** van de twee 'slachtoffers' van vandaag, waarna Frans ons meteen verbaast door te vertellen dat hij in 1976 heeft deelgenomen aan de wereldkampioenschappen roeien. Dit was net nadat de roeiwedstrijden niet meer tussen verenigingen werden gehouden, maar tussen landen (nationale equipes). Hij werd 'net geen wereldkampioen': ze behaalden de vierde plaats. De slechtste plaats volgens hem, want je hebt net niets; net geen medaille.

Wim kan natuurlijk niet achterblijven en vertelt met veel bravoure dat hij daarentegen meteen eerste werd bij de tafeltenniswedstrijden in de 1^e klas van de middelbare school. Reden: thuis hadden ze een kleine tafel staan, dus op de grote officiële tafels kon hij niet meer missen...

Daarop voegt Frans er nog maar aan toe dat hij ook aan pistoolschieten heeft gedaan ('met een heel klein pistooltje'), bij wedstrijden tussen dienstplichtigen in NATO-verband.

En daarop kon Wim zich niet meer inhouden; dat hij ook nog tennist, dat wisten we allemaal al, maar schermen? Jazeker, Wim, in zijn studententijd. En tijdens zijn militaire dienst deed hij mee aan de "Olympische Spelen" voor militairen, onderdeel schermen. Wim paste Hongaars schermen toe, een subtiele vorm van schermen. Toch ook weer niet zo subtiel, want hij won wel, maar hield er strepen aan over op zijn buik en een gebroken sabel. Tennis is echter zijn favoriete sport gebleven, tot op de dag van vandaag.

Genoeg over de sport. Ton brengt de discussie nu naar de **hobby's**. Wim mag de microfoon nog even houden en vertelt over zijn opleiding op het gymnasium in (o.a.) de klassieke talen. Zes jaar lang. Later, na zijn studie, heeft hij zijn liefde voor die talen en vooral Homerus weer opgepakt door zich aan te sluiten bij een leeskring. Toen de begeleider van die kring stierf wist Wim een patiënt zo ver te krijgen dat die die taak overnam. Zo'n 25 tot 30 jaar draait Wim nu mee in die kring.

Frans' hobby is heel wat anders: vinologie. Als opstapje vertelt hij over zijn activiteiten in een milieugroep van 16 biologen, die discussieerde over milieuvraagstukken. Frans raakte op een gegeven moment echter ontstemd over hun opstelling tegenover de geplande rondweg rond Leiden. De opdracht bleek niet de voors en tegens naast elkaar te zetten, maar 'bewijzen dat die weg niet kan'. Vanwaar zijn interesse in de vinologie? Wel, als student had hij toegang tot de wijnkelders en werd

hij verleid tot 'wijntjes proeven'. Dat beviel zo goed, daar is hij nooit mee gestopt. En groene vingers? Ton zei dat hij dat van een bioloog toch wel zou verwachten... Maar nee, die heeft hij niet; Rudy heeft de groene vingers.

Hierop reageert Wim, hij kan het niet laten. 'Ik heb dorre vingers aan mijn hand', 'want als ik al naar iets kijk verdort het en als ik iets ophang voor de vogeltjes willen ze het niet'. Zijn tuin werd dus helemaal vol gelegd met tegels.

Dan dwingt Ton hen ver terug te gaan in de tijd: **eerste klas lagere school**. Voor Wim was dat zijn eerste ervaring met school, want hij was niet naar de kleuterschool gegaan ('ik was braaf'). De school, een gehorig houten noodgebouwtje, vond hij doodeng en de meester Schepers die hij door de muren hoorde schreeuwen, al helemaal. Hij durfde niet. Maar zijn vader zou wel eens met meester Schepers gaan praten. En zo aardig als hij daarna was! Wims ouders hebben beiden gestudeerd, maar zijn moeder stopte na het trouwen; zo ging dat vroeger...

Frans kon niets vertellen over zijn eerste klas. Niet omdat hij dat vergeten was, maar omdat hij nooit in de eerste klas heeft gezeten; hij heeft die overgeslagen ('omdat ik ongelukkig jarig was'). Hij ging meteen naar de tweede, een klas met 53 leerlingen. Frans was op school altijd (naar eigen zeggen) een heel bescheiden jongetje. Het hoofd van de school vond dat hij, met vele anderen, maar mulo moest doen, maar zijn moeder liet hem toch toelatingsexamen doen voor het lyceum. Frans heeft daarvoor 'gevochten als een leeuw'. Zijn vader was bijzonder lief voor al zijn familieleden. Frans noemt hem een bonte hond wegens zijn onstuimige liefdesleven met achtereenvolgens drie echtgenotes. Frans' moeder was de derde. Frans heeft daarom diverse halfbroers en halfzusters, allemaal veel ouder dan hij. Zijn moeder stierf toen hij 13 was. Een oom, zijn voogd, zorgde dat hij in diverse pleeggezinnen werd ondergebracht. Dat heeft hem gevormd; 'daar is hij flexibel van geworden'.

Ander onderwerp: **maatschappelijke betrokkenheid**. Frans heeft dat naar eigen zeggen, afgezien van zijn activiteiten in twee stichtingen (w.o. 'Werken van Noord-Hollandse kunstenaars'), niet zoveel gedaan en geeft de eer volledig aan Rudy die hij een 'serieuze vrijwilliger' noemt.

Wim vertelt over zijn activiteiten t.a.v. wetenschappelijk onderzoek, iets waar hij altijd 'bezeten' van is geweest. Hij had achteraf heel graag nog een opleiding als AIOTO (assistent in opleiding tot onderzoek) gedaan maar daar is het niet van gekomen. Wel heeft hij als lid en later voorzitter van de commissie wetenschappelijk onderzoek van het Nederlands Huisartsengenootschap veel onderzoek gestimuleerd, waarbij er diverse promovendi zijn ondersteund op hun weg naar promotie en er een negental publicaties zijn verschenen. Statistiek ('vele boeken door gezwogd') had zijn bovenmatige interesse.

Genoeg over betrokkenheid; nu naar **het gezinsleven**. Frans kijkt uitermate tevreden terug op het leven dat hij achter zich heeft. Hij heeft 'de' echtgenote mogen vinden en de kinderen zijn uiteindelijk allemaal goed op hun voetjes terechtgekomen. Oudste dochter ('niet op te voeden' volgens opvoedkundige destijds) zit nu in de consultancy. Tweede dochter (gepest en psychose destijds) heeft zich voortreffelijk ontwikkeld tot notarieel rekenaar. Zijn zoon werkt in de ziekenhuisautomatisering en kan met name AI goed aan niet-AI-specialisten uitleggen. Na de recente slechte berichten over Frans' gezondheid hebben alle drie de kinderen een zeer persoonlijke brief aan hun vader geschreven waarin ze uiteenzetten hoe ze hem als hun vader kennen. Dat heeft hem heel erg goed gedaan.

Wim heeft 3 kinderen en diverse kleinkinderen. Een hele moeilijke periode heeft hij doorgemaakt met zijn oudste dochter: ingepakt door verkeerde vrienden halverwege haar schooltijd; zware problemen; een jaar lang geen contact met haar gehad. Maar uiteindelijk gelukkig helemaal goed gekomen. Zijn zoon, tweede kind, vond school maar niks en stopte ermee. Maar daarna wel stage en opleiding, met diploma als resultaat. Zijn jongste dochter heeft het altijd goed gedaan, zowel op school als daarna. Alles drie zijn ze uiteindelijk dus heel goed terechtgekomen. Het vak als huisarts was een 24/7-job en dat stond altijd wel op gespannen voet met de tijd die aan het gezin wou besteden.

Ton schakelt nu over naar het volgende onderwerp: **werk**. Frans begint met zijn studie: bioloog. Hij kon na zijn studie meteen aan het werk als hij had gewild (via roeimaatje, bij verzekeringsmaatschappij R'dam), maar koos, na een telefoontje van een headhunter voor een baan als 'collectie-neur', bij de ons welbekende Vlisco. Hij werd daar hoofd van Design & Development ('design = plaatje op textiel') en had daarbij heel sterke banden met Afrika waar ze een hoge waardering voor de kleurige producten van de Vlisco hadden en hebben. Hij is altijd bij de Vlisco gebleven. Maar, is een vraag, wat heeft dat met zijn studie te maken? Antwoord: niets. Waarschijnlijk is hij uitgekozen op grond van zijn 'passieve kwaliteit' beoordeling. Of misschien omdat de baas die hij opvolgde vrijmetselaar was, net als Frans??

Wim weer aan de beurt. Hij had eigenlijk niets te zoeken in Helmond. Uitspraak als student: 'Nooit in Helmond'. Toch kwam het ervan. Toen hij na zijn studie en 1½ jaar dienstplicht in mei '73 zocht naar een praktijk was er ook een optie in Helmond. Hoewel hij het eigenlijk niet zag zitten, bleek hij omgeturnd door de 'beregezellige' sfeer. Echter het huis, Markstraat 10, vond hij niets en oud... Laatste trein terug, volgende dag met Joke weer terug, waarop zij zei: 'hier wil ik wonen'. Praktijkruimte verbouwd (groter). Vergunningen werden vaak afgekeurd, maar met een truc (bijgetekende garage halverwege op straat) lukte het toch: garage afgekeurd, huis goedgekeurd! Na 15 jaar overgegaan naar een groepspraktijk met 3 collega's. Eigen huis verkocht zonder bezichtiging door een projectontwikkelaar die het in zijn bouwproject opnam.

Tot slot: hoe denken ze over **Probus**? Frans: buitengewoon gezellig, i.t.t. tot de sfeer bij Rotary waar de nadruk op wat overgewaardeerde projecten lag ('klein werk'). Bij Probus: goede spreiding achtergronden; ieder zijn verhaal. Zeer tevreden.

Wim: had na een presentatie bij de Rotary geen zin om zich aan te sluiten. Toen Enrico hem meevroeg naar Probus was hij meteen verkocht: 'beregezellig, ik beleef zo veel plezier hier'.

En toen was de tijd (meer dan) op en 'moesten' we naar de lunch.

Arthur van Roermund

Mededelingen van de voorzitter.

Om de beëindiging van het lidmaatschap van Jaap boer waardig af te ronden zullen Herman en Frans, Jaap binnenkort bezoeken. Wij zullen jullie hiervan op de hoogte houden.

Door omstandigheden is de procedure betreffend kandidatuur Jan Jaspers van niet verlopen zoals te doen gebruikelijk. Op verzoek van de voorzitter worden er ook nu geen bezwaren geuit door de leden waarop Herman concludeert dat Jan uitgenodigd kan worden om op 21 maart as onze bijeenkomst voor de eerste maal te bezoeken.

Wij worden vandaag getrakteerd door Volker en Bob. Volker (een beetje laat) van harte gefeliciteerd en Bob alvast voor 12 maart gefeliciteerd.

Dit verslag wordt opgenomen op onze website <https://helmond.probus-nederland.nl/> tezamen met foto's en verder beschikbaar beeld en geluid van presentaties.

Indien men verhinderd is een bijeenkomst bij te wonen gelieve dit te melden via de link op onze website <https://helmond.probus-nederland.nl/contact/> (inloggen is niet nodig)